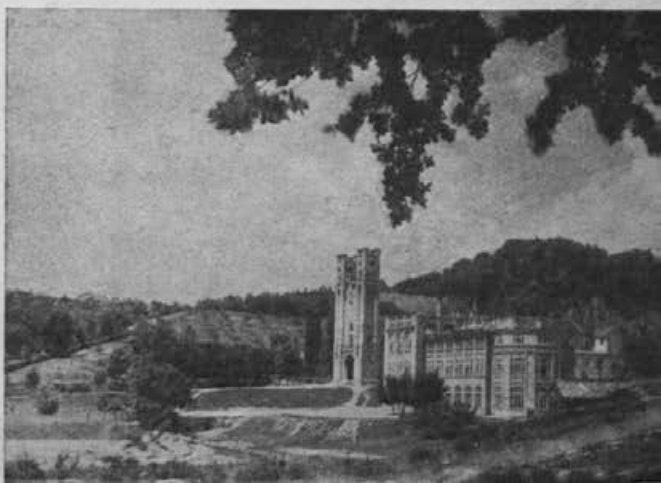

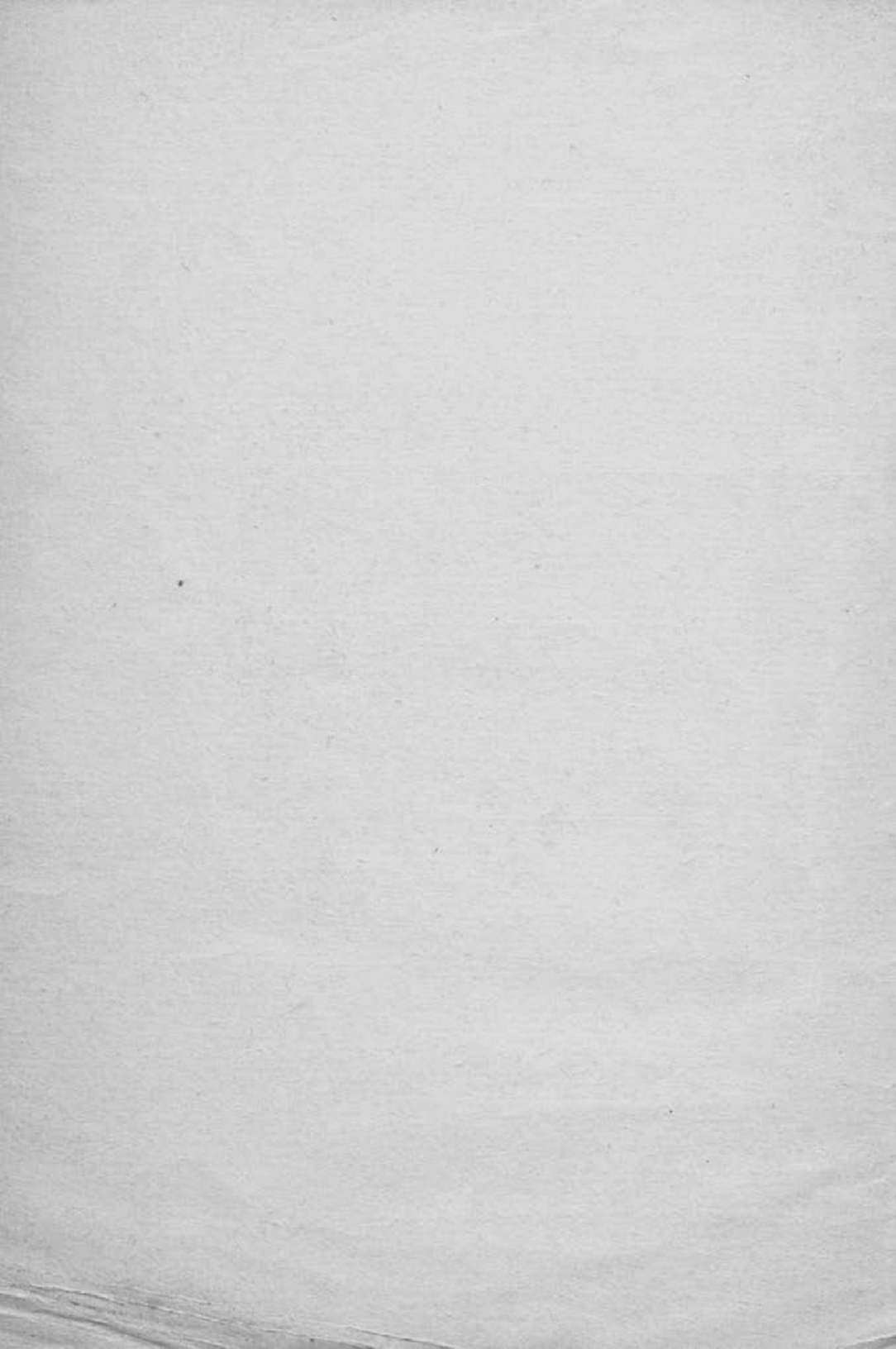

Dix
18.11.11
X SALEZIJANSKI
DIJAŠKI KONVIKT
NA RAKOVNIKU
V LJUBLJANI

POROČILO

ZA
ŠOLSKO LETO
1937 - 38

SALEZIJANSKI DIJAŠKI KONVIKT
NA RAKOVNIKU V LJUBLJANI

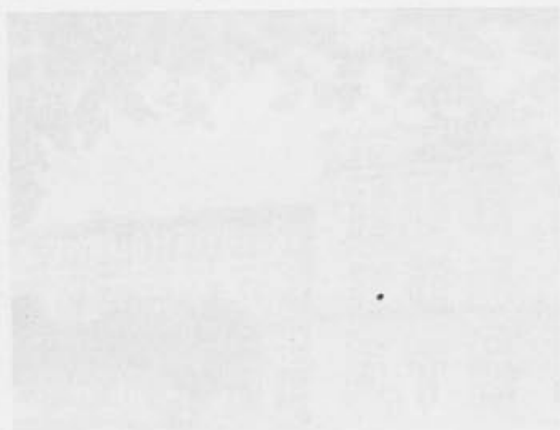
POROČILO

ZA ŠOLSKO LETO

1937 - 38

olski spis

SALEXIANSKI DVAŠKI KONVIT
NA RAKOVNIKI V LJUBLJANI

POROČILO

D 153/1972

1937-38

Naš konvikt

Marsikoga zanima, kakšno življenje živi v našem zavodu dijaški konvikt, ki šteje nekaj manj kot 200 dijakov in je gotovo največji konvikt v Ljubljani. Ta in oni z zanimanjem povpraša, kakšen je odnos predstojnikov do gojencev, kako se gojenci učijo in kakšen je njih uspeh, zakaj je življenje v tem zavodu tako razgibano in so dijaki tako veseli.

Pričujoče „Poročilo“ hoče podati staršem gojencev sliko zavodovega življenja v devetih mesecih šolskega leta. Obenem hoče biti gojencem spominska knjiga minulega leta in krepka pobuda za novo šolsko leto, da dosežejo še lepše uspehe.

Največkrat starši pošiljajo v konvikte tiste dečke, za katere se bojijo, da bi jim sicer ne uspevali bodisi zaradi manjše nadarjenosti ali prevelike lahkomišljenosti in raztresenosti. Prav zato je težko zahtevati od konvikta oni uspeh, ki ga dosežejo drugi bolj nadarjeni in marljivejši dijaki v šoli.

Dobro urejeni konvikti vršijo veliko in težavno nalogo, da s pomočjo urejenega dnevnega reda, skrbnega nadzorstva in rednih inštrukcij pripomorejo celo manj nadarjenim gojencem do lepih uspehov; nadarjene in marljive pa poglobljajo v temeljitejši študij. Obenem z načrtno vzgojo vsestransko usposablajo gojenca za življenje. Marsikateri starši priznajo ob koncu leta: Če bi moj sin ne bil pri vas, bi nikakor ne dosegel tega uspeha.

Salezijanski konvikt na Rakovniku hoče biti vzoren zavod, najboljšo zagotovilo staršem za njihove otroke in najuspešnejša pomoč šoli. Gojenci so v konviktu vedno in povsod pod skrbnim nadzorstvom svojih predstojnikov, tako v cerkvi, pri učenju in pri igri, kakor v obednici, spalnici in na sprehodih. Prav ta ljubeznivost in skrbnost predstojnikov hoče nadomestiti gojencem toploto in domačnost družine.

Vsa vzgoja v zavodu je izključno v rokah salezijanskih duhovnikov, ki po genialnih načelih največjega vzgojitelja modernih časov don Boska vodijo mladino v naravno in nadnaravno zrelost.

Predstojniki konvikta

Ravnatelj: **dr. Franjo Blatnik** — uprava in vodstvo zavoda

Prefekt: **Franc Horvat** — ekonomija in računovodstvo

Katehet: **Anton Hanžel** — verska in moralna vzgoja

Šolski svetnik: **dr. Jerko Gržinčič** — šolsko vodstvo, skrb
za učenje in disciplino

Asistenti imajo stalno nadzorstvo nad gojenci:

Alojzij Lasbacher I.- III. razred

Franc Jačodić I.- III. razred

Janko Mernik IV.- VIII. razred

Hišni zdravnik: **dr. Franc Pavločič**

Kot spovedniki za gojence so bili dodeljeni:

Jos. Meze — prof. moralke v bogoslovju

dr. Franc Knific — prof. dogmatike v bogoslovju

prof. Anton Ločar — špiritual bogoslovcev

Anton Vode — inspektorijalni tajnik.

Inštruktorji

Vsi gojenci od I.-IV. razreda so imeli redno vsak dan po eno uro skupnih inštrukcij za vsak razred posebej. Številnejši razredi so se za inštrukcije delili v manjše skupine. Te inštrukcije so po zavodovem prospektu brezplačne in imajo namen objasniti učno snov za vsak dan in kontrolirati naloge in znanje vsakega učenca posebej.

Posameznim razredom so bili prideljeni inštruktorji:

I. razred - klasični asistent klerik **Franc Jačodić**

I razred - realni asistent klerik **Alojzij Lasbacher**

II. razred - klasični asistent klerik **Janko Mernik**

II. razred - realni asistent klerik **Janko Mernik**

III. razred - klasični asistent klerik **Franc Jačodić**

III. razred - realni asistent klerik **Janko Mernik**

IV. razred - klasični bogoslovec **Drago Čečlar**

IV. razred - realni bogoslovec **Alojzij Ločar**

I. razred - meščanski šestošolec **Alojzij Breznik**

Ostali razredi meščanske po potrebi asistent **Franc Jačodić**

Nadziranje in nadomestovanje inštrukcij - šolski svetnik **dr. J. Gržinčič**.

Razen tega so bili posameznikom prideljeni inštruktorji akademiki, boljši učenci iz višjih razredov in asistenti.

Na notranji šoli Glasbene Matice so poučevali:

- prof. Leon Pfeifer - vijolina
- prof. Stanić Frane - vijolina
- prof. Šušteršič Vinko - klavir
- prof. Mueller Gustav - violončelo
- prof. Pillich Rudolf - kromatična harmonika
- dr. Gržinčič Jerko zborovsko petje in orkestralne vaje.

Dnevni red

- 5..... Vstanje
- 5,20..... Učenje
- 6,30..... Jutranja molitev pri sv. maši
- 7..... Zajtrk; nekateri odhajajo v šolo, za ostale
- 8..... Učenje
- 9,30..... Vaje za učence Glasbene Matice (I. skupina)
- 9,50..... Malica in odmor
- 10,20..... Učenje; inštrukcije za posameznike
- 11,30..... Skupne inštrukcije
- 12,30..... Kosilo; nekateri odhajajo v šolo, za ostale
- 14,15..... Učenje s kratkim vmesnim odmorom
- 14,15..... Vaje za učence Glasbene Matice (II. skupina)
- 16,30..... Malica z vmesnim odmorom
- 17..... Učenje
- 17,30..... Skupne in posebne inštrukcije; drugi se učijo
- 19..... Polifonično petje vsak drugi dan, sicer učilnica
- 19,30..... Večerja
- 20..... Večerna molitev, nato počitek
- Do 22..... Izjemoma učenje po potrebi ter vaje za razne nastope

Ob nedeljah in praznikih

- 6..... Vstanje
- 6,30..... Učenje
- 7,15..... Jutranje molitve pri sv. maši
- 7,55..... Zajtrk, nato odmor
- 8..... Šola Glasbene Matice
- 8,55..... Učenje
- 9,25..... Vaje za cerkveno ljudsko petje
- 9,45..... Skupna peta sv. maša s kratko razlago evangelija
- 10,30..... Sestanki verskih družb in družbenih odsekov oziroma učenje
- 12,15..... Kosilo, nato odmor

- 14..... Kratek krščanski nauk in večernice
 14,30..... Učilnica in sestanki dijaških krožkov
 16,30..... Malica, nato odmor
 17..... Učenje
 19..... Praktičen pomenek z dijaki ali šola olike
 19,30..... Večerja s kratkim odmorom
 20,10..... Večerna molitev, nato počitek.

Letopis

Gojenci so se vrnili v zavod v dnevih 12., 13., 14. septembra. Naslednje dni se je pričel pouk na vseh šolah in redno življenje v zavodu. Novi gojenci so se kar kmalu privadili zavodovemu dnevnu redu in pravilniku, ki so ga v okviru primerne prireditve gojencem objasnili predstojniki — vsak iz svojega področja — dne 16. septembra.

19. IX. Pod geslom „Da se spoznamo“ se je vršil prvi zabavni večer s pestrim sporedom. Naslednji dan je bil prost pouka zaradi žalne komemoracije za umrlim češko-slovaškim prezidentom Masarykom. Zvečer je o pokojniku predaval v veliki študijski dvorani češkoslovaški državljani bogoslovec g. Čevela.

26. IX. Popoldanski sprehod na Golovec, kjer smo pekli kostanj in se zabavali na račun sončnega nedeljskega dne. Kako veselo je na takih sprehodih, vam priča slika v „Poročilu“. To nedeljo so bili tudi otvoritveni sestanki za vse verske organizacije in njihove odseke. Volili so se odbori, prebrali pravilniki in objasnili program delovanja.

28. IX. Godovanje g. šol. svetnika dr. Jerka Grzinčiča smo proslavili s kratko, a prisrčno akademijo. Naslednjo nedeljo smo v sal. Mladinskem domu na Kodeljevem gledali filma „Bengali“ in „Izdajalec“, ki sta veljala za tradicionalno predstavo prve nedelje po Hieronimovem.

31. X. Praznika Vseh svetih in Vernih duš združena s tremi dnevi počitnic. Nekateri dijaki so šli domov obiskat grobove svojih rajnih. Drugi smo se spomnili pokojnih na pokopališču pri Sv. Križu in molili zanje. Ostali čas smo porabili za učenje, branje in zabavo. V našem kinu na Kodeljevem smo gledali film „Upornikova hči“. Na Vernih duš dan zvečer je Dijaški krožek priredil globoko občuten literarni večer pod naslovom „Memento mori“.

7. XI. V okviru prireditev „Dijaškega krožka“ se je vršil drugi zabavni večer. „Vesele kuplete in še kaj“ nam je kot svojo labodjo pesem zapel „Rimski Kos“.

1. XII. Praznik Zedinjenja. Ker so naši gojenci aktivno sodelovali pri šolskih proslavah, je letos odpadla pri-

reditev, ki smo jo sicer vsako leto prirejali v proslavo prvodecembrskega praznika. Proslave so se udeležili vsi gojenci na svojih šolah.

5. XII. Miklavžev večer. Naši gojenci so na novem odru Banovinskega deškega vzgajališča na Selu (ki ga upravljajo salezijanci) izvajali mično opereto „Miklavž prihaja“, delo šol. svetnika dr. Gržinčiča. Obširna dvorana je bila pri obeh predstavah nabito polna. Naš nastop so počastili s svojim obiskom najodličnejši gostje cerkvene, civilne in vojaške oblasti. Ponoči pa je tudi nam prinesel Miklavž polne koše dobrot in sladkosti.

8. XII. Dan Brezmadežne. Na današnji praznik smo se pripravljali s slovesno devetdnevnicco: vsak dan po en prijeten cvet nebeški Materi v čast. Pri slovesnem opravilu ob 10. uri je združeni mešani zbor dijakov in bogoslovcev izvajal latinsko mašo. Zvečer smo sodelovali pri akademiji v počeščenje Brezmadežne.

12. XII. Dijaki so ponovili v Frančiškanski dvorani Miklavževo opereto.

20. XII. Dobili smo na ogled krasen radioaparāt znamke „Radione“. Izbiramo, kaj bomo kupili, in ugibamo, kako bomo plačali.

23. XII. Pričele so se božične počitnice. Med dijaki se je razvnela plemenita akcija za širjenje dobrega tiska. Razdelili so si nad 1500 knjižic, ki naj bi jih med počitnicami razpečavali med sorodniki in znanci. Akcijo so organizirale družbe in Dijaški krožek. 25 odstotni dobiček, ki ga dovoli uprava knjižic, smo namenili kot prispevek za nabavo radioaparata. Skoraj vsi dijaki so odšli, le nekaj jih je ostalo.

4. I. Vrnili smo se s počitnic. Čeprav nejevoljni zaradi nove beograjske odredbe, ki nam je skrajšala počitnice, vendar smo se lotili z vso vnemo dela, zavedajoč se, da se bliža semester. Akcija dobrega tiska je lepo uspela. Da si nabavimo radioaparāt, smo priredili v zavodu veliko tombolo, ki je sijajno uspela. Med prireditvijo se je samozavestno uveljavljal naš novi „jazz“ orkester. Tudi za razdeljene radio-pole so se dijaki, posebno mlajši, vneto zavzeli in nabrali lepe prispevke. Odločili smo se za prvovrsten aparāt.

1. II. Semestralne počitnice so se pričele in bodo trajale par dni. Nekateri gojenci so jih preživeli doma. Drugi so organizirali table-tenis turnir v dveh skupinah — manjši in večji. Prosti čas smo porabili za izredne inštrukcije in lekturo. Gledali smo tudi dva filma v kinu Mladinskega doma.

20. II. Češkoslovaški bogoslovci so priredili intimen „Češkoslovaški večer“ v rotundni študijski dvorani. Pri

večeru so sodelovali: Ljubljanski kvartet z glasbenim sporedom, dr. Tine Debeljak s predavanjem „Novi pogledi na češko zgodovino in moderna katoliška obnova“ ter dr. Jerko Gržinčič z „Uvodom v glasbeni spored“. V ostalem so izpolnili spored gg. bogoslovci sami. Pri večeru je bil navzoč češkoslovaški konzul g. Minovsky.

13. III. Don Boskov praznik je bil letos v znamenju 50 letnice njegove smrti. Za ta dan smo se skrbno pripravljali. Dopoldne je bila slovesna sv. maša med katero je prepeval zbor dijakov in bogoslovcev. Popoldne pa smo nastopili v Frančiškanski dvorani s sijajno operetizirano dramo „Z don Boskom soncu naproti“. Nabito polna dvorana je odmevala od navdušenja. Don Boska je z nami proslavilo lepo število visokih gostov.

19. III. Pričetek duhovnih vaj za gojence. Trajale so tri dni in sta jih vodila g. Čižan, voditelj oratorija na Rakovniku, in g. Novak iz Mladinskega doma na Kodeljevem.

25. III. Praznik Marijinega oznanjenja. Na ta dan je bil slovesen sprejem novih članov v Kongregacijo ter v družbici Sv. Rešnjega Telesa in sv. Alojzija. Sprejemni obred sta izvršila g. ravnatelj in g. katehet.

27. III. Pevski zbor je šel z g. svetnikom v Celje, da tam proslavi 50 letnico don Boskove smrti. Celje je sprejelo z velikim navdušenjem don Boskove gojence, ki so dopoldne prepevali v opatijski cerkvi, popoldne pa so v narodnem gledališču uprizorili don Boskovo opereto.

3. IV. Ekskurzija pevskega zbora v Maribor pod vodstvom g. ravnatelja in šol. svetnika. Dopoldne so prepevali med slovesnim opravilom v stolnici. Popoldne pa so nastopili s spevoigro v veliki Unionski dvorani, ki je bila napolnjena do zadnjega kotička. Prireditvev so počastili s svojo navzočnostjo prevzvišeni g. knezoškof mariborski, g. župan, g. podžupan, gg. okrajni glavarji, ravnatelji srednjih šol, veliko število profesorjev in drugih prijateljev don Boska. V nalašč zato zloženih meddejanskih intermezih v obliki kupletov sta gojenca Šelih in Medvešček žela izreden aplavz.

4. IV. Duhovne vaje na gimnazijah. Naši dijaki so duhovne vaje že prej opravili. Prosti čas smo porabili za razne obnove, ponovitev tvarin pri izrednih inštrukcijah. Sončno vreme nas je izvabilo na prijetno ekskurzijo na Šmarno goro, kjer smo si ogledali zgodovinsko cerkev z njenimi oltarji in krasnimi Langušovimi slikami. Zgodovino cerkve in njenih oltarjev, pomen velikega slikarja in njegove slike nam je na kratko razjasnil g. spremljevalec.

10. IV. Proslava dneva g. ravnatelja dr. Franja Blatnika. Na predvečer je igrala godba podoknico. Na praznik

je bila slovesna sv. maša in skupno sv. obhajilo. Med kosilom smo veselo zapeli in zaigrali. Zvečer je dramski krožek uprizoril alpinistično dramo „Nova pot“. Praznik je bil lep in prizrčen in si lahko iz njega razbral eno: „Ti si nam oče, mi tvoji sinovi.“

28. IV. Velikonočne počitnice smo preživel doma pri starših.

29. IV. Godovanje preč. g. inspektorja. Naš zavod je namreč osrednji za salezijansko jugoslovansko inspektorijo, zato je g. inspektor največkrat med nami. Pri slovesnem dnevu njegovega godovanja so sodelovali tudi drugi zavodi. Pri večerni prireditvi smo tudi mi, gojenci iz konvikta, prišli do popolnega izraza v svojem „dijaškem kofičku“.

1. V. Ministrantovski kongres gojencev vseh jugoslovanskih salezijanskih zavodov in tekma iz katekizma. Pri tekmah je dobil drugo nagrado dijak iz našega konvikta, tretješolec Borštnik Rudi. Tovarišem gostom je naš oratorij priredil v banovinski dvorani na Selu prizrčno akademijo. Teden prej je bilo zavodovo interno tekmovanje pod vodstvom g. katehefa A. Hanžela.

7. V. Telovadni nastop vseh ljubljanskih srednjih šol na Stadionu. Vsi dijaki smo se ga aktivno udeležili. Med gledalci so bili vsi naši gg. predstojniki.

12. V. Začetek petnajstdnevne tekme iz pridnosti in lepega vedenja, kot priprava za izlet. Med tem smo imeli dvojno predavanje o Gorici, Goriški in Trstu ter o drugih krajih, ki jih bomo videli na izletu. Predaval je s skioptičnimi slikami g. svetnik. Pri vsem zanimanju za izlet smo vendar morali biti zelo pridni, da dosežemo vsaj zadostno število točk, ki je pogoj za izlet.

22. V. Praznik Marije Pomočnice — glavni praznik v našem zavodu. Visoki obisk vrhovnega predstojnika Salezijanske družbe preč. g. dr. Petra Rikaldoneja, ki gre na Evharistični kongres v Budimpešto. Sprejem pred cerkvijo, idilična razsvetljava cerkve in zavoda, skrivnostno - čarobna nočna procesija. Slovesno mašo, med katero prepeva zbor gojencev in bogoslovcev v spremstvu vojaškega orkestra, prenaša radio. Zaključni sestanki družbic in njihovih odsekov.

24. V. Akcija za nabavo radioaparata se srečno bliža koncu. Z božično akcijo ter s prispevki dramatičnih nastopov v Ljubljani, so oskrbeli naši dijaki vso potrebno vsoto.

26. V. Veliki majniški izlet z avtobusi. Proga: Ljubljana - Postojna - Razdrto - Vipava - Gorica - Sv. gora - Trst - morje - Opčine - Ljubljana. V sončnem dnevu, veselem razpoloženju, vriskajočem veselju smo šli, prišli in se vrnili.

29. V. Maturanti se pridno pripravljajo za izpite, drugi vtiskajo zadnje pečate svojim letnim ocenam. Danes smo imeli izpite iz glasbe za gojence glasbene Matice iz vijoline, klavirja in harmonije.

30. V. Produkcija učencev Glasbene Matice v veliki študijski dvorani. V uvodni besedi se je g. šolski svetnik zahvalil požrtvovalnim gospodom profesorjem za trud in delo, ki so ga vršili na našem zavodu. Ravnatelja g. J. Betetta je nadomestoval prof. g. Leon Pfeifer, ki je ob koncu produkcije povedal par toplih in iskrenih besed. Tako vijolinisti, kot pianisti so se prav dobro postavili.

3. VI. Poslovilna večerja predstojnikov in gojencev, ki je potekla v prav prisrčnem, družinskem tonu. Po večerji je sledila razdelitev nagrad, ki so bile obljubljene zmagovalcem pri izletni tekmi iz pridnosti. Prvo nagrado je žreb odločil četrtošolcu Jenku Janezu. Nadalje je bilo nagrajenih še 15 gojencev za vzorno vedenje med šolskim letom. Prvo nagrado je prejel absolvent srednje tehnične šole Janko Sadravec.

4. VI. Zadnji dan pouka na gimnazijah. V naslednjih dneh odhajajo naši dijaki na počitnice. V zavodu ostanejo le še maturanti in učenci meščanske šole.

14. VI. Na realni gimnaziji so maturanti srečno zaključili izpite.

17. VI. Zaključek malo-maturitetnih izpitov na klasični gimnaziji.

20. VI. Zaključek pouka na meščanski šoli; zadnji gojenci so odšli domov.

Število dijakov

Sprejetih	v začetku šolskega leta.....	175	}	182
	med letom.....	7		
Odšlo jih je	svojevoljno med letom.....	1	}	29
	zaradi družinskih razmer.....	2		
	po nasvetu ravnatelja			
	ali zaradi zdravja....	2		
Odslovljenih	zaradi neuspeha v šoli.....	12	}	12
	zaradi disciplinskih prestopkov..	12		
Na koncu šolskega leta	jih je bilo	153		

O p o m b a: Med odslovljenimi v začetku šol. leta zaradi neuspeha v šoli so 3 na željo staršev ostali v zavodu, da se pripravijo za naslednje leto.

Statistika gojencev po uspehu v šoli

Šola	Razred	Dijakov	Odlični	Pravdobri	Dobri	Popravni izpit	Niso izdelali
Klasična gimnazija	I.	7	—	3	3	—	1
	II.	5	1	—	2	2	—
	III.	8	4	1	2	1	—
	IV.	9	1	1	6	—	1
	V.	3	—	—	2	1	—
	VI.	3	1	1	—	1	—
	VII.	1	—	—	1	—	—
Realna gimnazija	I.	24	—	10	6	7	1
	II.	23	—	6	12	4	1
	III.	20	—	5	7	8	—
	IV.	15	1	7	7	—	—
	V.	8	—	3	2	2	1
	VI.	2	—	—	—	—	2
	VII.	3	—	—	2	1	—
Tehnična	I.	3	—	2	1	—	—
	IV.	1	1	—	—	—	—
Trgovska	I	1	—	—	1	—	—
Meščanska šola	I.	7	1	3	3	—	—
	II.	3	—	3	—	—	—
	III.	4	—	3	1	—	—
	IV.	1	—	1	—	—	—
Privatisti		2	—	—	—	—	—
Klasična gimn.		36	7	6	17	4	2
Realna gimn.		95	1	31	37	22	4
Druge šole		20+2	2	12	6	—	—
Skupno	po štev.	151+2	10	49	59	26	7
	v odstot.	—	6,62	32,45	39,07	17,21	4,63

Úspěh pri nižjem tečajnem izpitu.

Šola	Odlični - oproščeni	Prav dobri	Dobri	Popravni izpit	Izdelali niso	
Klasična gimnazija	Sivec Jože	Lozar Ivan	Goršič Ivan Jenko Jan. Kotlušček Jože Verdelj Iv. Zajc Anton	Kršmanc Janez	—	I M E N O M A
I. državna realna gimnazija	Klanšek Jože Goljuf Alojzij	Homovec Franc Kogej Mil. Muhvič Božko Murn Jože Skamen Julij Pešec Janez Štritof Fr. Žagar Alojzij	Javornik Franc Sgerm Rihard Videnič Davorin	Urbar Ciril	—	
Meščanska šola	—	Ferenz Ferdo	—	—	—	
Klasična gimn.	1	1	5	1	—	
Realna gimn.	2	8	3	1	—	
Meščanska šola	—	1	—	—	—	
Skupaj	3	10	8	2	—	
V odstotkih	13,3	43,5	34,7	8,6	—	
						PO ŠTEVILU

Diplomski izpit na srednji tehnični šoli — gradbeni oddelek je naredil gojenec **Sadravec Janko z odličnim uspehom.**

Seznam gojencev po uspehu v šoli

Sadravec Janko
Breznik Alojzij
Klanšek Jože
Sivec Jože
Berlec Ivan

Bukovnik Rudi
Briški Alojzij
Reya pl. Istok
Anko Jože
Bergant Franc
Žbontar Jože
Štebe Jože
Rozman Janez
Friškovec Odon
Ferenc Ferdo
Mak Alojzij
Kompars Anton
Šegula Jože
Vesel Milutin
Počrjajc Marjan
Zagorc Milan
Zagradnik Jože
Goljuš Alojzij
Homovc Franc
Kogej Miloš
Muhvič Božo
Murn Jože
Skamen Julij
Pešec Janez
Štritof Franjo
Kump Vilko

Oblak Bogdan
Diller Hinko
Kršmanec Mirko
Bitenc Franc
Kraut Bogomir
Sredenšek Božo
Šimenc Jože
Videnič Vinko
Weber Leopold
Božič Franc
Kramar Vlado
Logar Stanko
Medvešček Dušan
Medvešček Karol
Poljanec Franc
Prettner Miran
Šelih Franc
Šimenc Vinko
Šribar Tugomir

Starešinič Niko
Žibert Alojzij
Tepeš Anton
Jerman Lado
Podlogar Cvetko

Žagar Alojzij
Lozar Ivan
Kos Bogdan
Borštnik Rudi
Gajski Jože
Javornik Jože
Jerele Viktor
Kump Franc
Bolta Alojzij
Perme Alojzij
Podreberšek Marjan
Stariha Božo
Žinger Vlado
Adamič Stefan
Čaf Jože
Volavc Ludvik
Izlakar Srečko
Jerman Ivan
Koprivnikar Emil
Kovač Marjan
Kozina Jože
Levstik Stanko
More Branko
Perovšek Anton
Prime Feliks
Tršar Milan

Zargi Stefan
Berlec Anton
Čopi Anton
Lukec Milan
Moškon Boris
Reberšek Valentin
Tavčar Ciril
Javornik Franc
Videnič Davorin
Zemljič Vlasto
Stiene Albert
Pungerčar Roman
Sgerm Rihard
Zemljič Borživoj
Kos Janez
Tihec Simon
Tiselj Dominik
Starc Franc
Zajc Anton

Verdelj Ivan	Zupančič Davorin
Kotlušček Jože	Lavrič Ignac
Jenko Janez	Masnik Franc
Goršič Ivan	Pavel Viktor
Toman Matija	Markež Ivan
Zoekš Jože	Murnik Kazimir
Klemenčič Rudi	Božič Franc
Ivanc Vladimir	Jakše Alojzij
Brenšak Mirko	Bačinski Lado
Jurše Mirko	Panjan Jurij
Šegula Anton	Medved Janez
Škrabar Jože	Čelofiga Bogdan
Skupek Alojzij	Fakuč Ivan
Gaberščik Stanko	Horvat Samuel
Golob Janez	Peternel Franc
Vilar Janez	Vojska Franc
Dovgan Stanko	Radi Nikolaj
Hočevar Jože	Bedič Jože
Čampa Franc	Cvikl Marjan
Hvala Mirko	Levstik Ivan
<i>Kogej Anton</i>	<i>Bešter Stanko</i>
<i>Batinica Aleksander</i>	<i>Pofočnik Bernard</i>
<i>Gregorič Alojzij</i>	<i>Bajžel Jurij</i>
<i>Grmek Stanko</i>	<i>Podgoršek Franc</i>

Skupinska razdelitev učencev po vedenju

Naslednja klasifikacija sloni na ocenah, ki so jih gojenci prejeli iz vedenja vsakih 15 dni. V prvi skupini so imena vzornih dijakov; naslednje skupine gradirajo navzdol.

I. skupina

Klanšek Jože, Sadravec Janko, Burjes Alojzij, Kotlušček Jože, Volavc Ludvik, Jenko Janez, Logar Stanko, Kogej Miloš, Murnik Kazimir, Dovgan Stanko, Tihec Simon, Zagradnik Jože, Zagorc Milan, Zargi Štefan, Hočevar Jože, Podlogar Cvetko, Štebe Jože, Masnik Franc, Berlec Anton, Caf Jože, Borštnik Rudi, Gajski Jože, Koprivnikar Emil, Berlec Ivan, Toman Matija, Binelli Ljubo, Adamič Štefan, Gregorič Alojzij, Kozina Jože, Tiselj Dominik, Bešter Stanko, Čopi Anton, Bitenc Franci, Kos Bogdan, Anko Jože, Poljanc Franc, Verdelj Ivan.

II. skupina

Panjan Jurij, Zažar Alojzij, Breznik Alojzij, Kompare Anton, Levstik Stanko, Pavel Viktor, Šelih Franc, Tepeš Anton, Starešinič Niko, Zajc Tone, Starc Franc, Žibert Alojzij, Jerman Ivan, Hvala Mirko, Bacinsky Ladislav, Kramar Vlado, Pungercar Roman, Zoekš Jože, Lavrič Ignacij, Šimenc Vinko, Javornik Jože,

Petek Kazimir, Tršar Milan, Sivec Jože, Jerman Lado, Izlakar Srečko, Stiene Albert, Perovšek Anton, Šimenc Jože, Weber Leopold, Bolta Alojzij, Vojska Franc, Horvat Samuel, Potočnik Bernard, Bremšak Franc, Stariha Božo, Medvešček Dušan, Podreberšek Marjan, Batinica Aleksander, Šegula Anton, Ivanc Vlado, Božič Franc.

III. skupina

Javornik Franc, Mak Alojzij, Kovač Marjan, Kozina Janez, Štritof Franc, Jurše Mirko, Medvešček Karol, Pograjc Marjan, Perme Alojzij, Moškon Boris, Jerele Viktor, Zupančič Davorin, Cvikl Marjan, Kršmanc Janez, Vesel Milutin, Piller Hinko, Tavčar Ciril, Kraut Bogomir, Skupek Alojzij, More Branko, Skrabar Jože, Medved Janez, Prefner Miran, Lukek Milan, Klemenčič Rudi, Šlibar Drago, Žinger Vlado, Kršmanc Mirko, Friškovec Odon, Fakuč Ivan, Levstek Ivan, Vilar Janez, Goršič Ivan, Šegula Jože, Zemljič Božo, Kos Janez, Lozar Ivan, Peternel Franc, Primc Feliks, Briški Alojzij, Bukovnik Rudi, Reya pl. Istok, Oblak Bogdan, Zbontar Jože, Kump Vili, Bajželj Jurij.

IV. skupina

Čelofiga Bogdan, Rozman Janez, Gabršček Stanko, Bedič Jože, Radi Nikolaj, Videnič Vinko, Homovc Franc, Goljuf Alojzij, Bergant Franc, Videnič Davorin, Grmek Stanko, Markež Ivan, Jakše Alojzij, Čampa Franc, Kogej Anton, Reberšek Zdravko, Šribar Tušomir, Muhvič Božo, Pešec Janez, Podgoršek Anton, Skamen Julij.

V. skupina

Golob Janez, Žagar Franc, Kump Franc, Murn Jože, Srednšek Božidar, Sgerm Rihard, Urbar Ciril, Zemljič Vlasto, Ferenc Ferdo, Nežmah Marjan.

Skupinska razdelitev gojencev po pridnosti.

Naslednja klasifikacija sloni na ocenah, ki so jih gojenci prejeli iz pridnosti vsakih 15 dni. V prvi skupini so imena najbolj marljivih dijakov; naslednje skupine gradirajo navzdol.

I. skupina

Klanšek Jože, Burjes Alojzij, Sadravec Janko, Podlogar Cvetko, Kogej Miloš, Caf Jože, Kotlušček Jože, Kozina Jože, Žargi Štefan, Volavc Ludvik, Jenko Janez, Tihec Simon, Zagorc Milan, Zagradnik Jože, Berlec Ivan, Berlec Anton, Štebe Jože, Dovgan Stanko, Tepeš Anton, Toman Matija, Breznik Alojzij, Kompare Anton, Jerman Lado, Masnik France, Gajski Jože, Panjan Jurij, Sivec Jože, Verdelj Ivan, Zajc Tone, Adamič Štefan, Perme Alojzij, Borštnik Rudi, Koprivnikar Emil, Pungerčar Roman.

II. skupina

Murnik Kazimir, Goljuf Alojzij, Starešinič Niko, Levstik Stanko, Copi Anton, Jerman Ivan, Javornik Jože, Logar Stanko, Izlakar Srečko, Mak Alojzij, Kršmanc Mirko, Jerele Viktor, Tavčar Ciril, Moškon Boris, Šimenc Vinko, Stariha Božo, Javornik Franc, Šegula Jože, Tršar Milan, Žibert Alojzij, Stiene Albert, Gregorič Alojzij, Bolta Alojzij, Lavrič Ignac, Tiselj Dominik, Zemljic Vlasto, Kramar Vlado, Medvešček Dušan, Poljanc Franc, Podreberšek Marjan, Vesel Milutin, Kump Franc, Selih Franc, Kos Bogdan, Zoekš Jože, Anko Jože, Friškovec Odon, Šimenc Jože, Župančič Davorin, Zinger Vlado, Ferenc Ferdo.

III. skupina

Hočevar Jože, Pavel Viktor, Medvešček Rudi, Hvala Mirko, Bacinsky Ladislav, Kršmanc Janez, Božič Franc, Weber Leopold, Bitenc Franc, Petek Kazimir, Perovšek Anton, Primc Feliks, Levstek Ivan, Lukek Milan, Kovač Marjan, Bremšak Franc, Medved Janez, Starc Franc, Žagar Alojzij, Kraut Bogomir, Oblak Bogdan, Kump Vili, Bukovnik Rudi, Šegula Anton, Štritof Franc, Pograjc Marjan, Škrabar Jože, Sredenšek Božidar, Briški Alojzij, Homovc Franc, Pešec Janez, More Branko, Piller Hinko, Horvat Samuel, Rozman Janez, Reya pl. Istok, Zemljic Božo, Lozar Ivan, Goršič Ivan, Videnič Vinko, Videnič Davorin, Pretner Miran, Vojska Franc, Skamen Julij, Reberšek Zdravko, Bergant Franc, Žbontar Jože, Peternel Franc, Murn Jože, Šgerm Richard, Čelofiga Bogdan, Kozina Janez.

IV. skupina

Ivanc Vlado, Potočnik Bernard, Grmek Stanko, Fakuč Ivan, Jurše Mirko, Binelli Ljubo, Urbar Ciril, Radi Nikolaj, Kos Janez, Jakše Alojzij, Bajžel Jurij, Bešter Stanko, Cvikel Marjan, Bedič Jože, Skupek Alojzij, Šlibar Drago, Šlibar Tušomir, Gabršček Stanko, Čampa Franc, Golob Janez, Muhvič Božo, Vilar Janez, Žagar Franc, Podgoršek Anton, Batinica Aleksander, Kočej Anton, Nežmah Marjan.

Pohvaljeni in nagrajeni

Javno priznanje za vzorno vedenje in vztrajno pridnost za šol. leto 1937.-38. so prejeli v obliki nagrad naslednji gojenci:

Sadravec Janko absolvent sr. tehnične šole
Klanšek Jože 4. r. realne gim.
Kočej Miloš 4. r. realne gim.
Podlogar Cvetko 3. r. klas. gim.
Žargi Štefan 2. r. realne gim.
Žagradnik Jože 1. r. sr. tehnične šole

Zagorc Milan	1. r. sr. tehnične šole
Kozina Jože	1. r. realne gim.
Tihec Simon	1. r. sr. tehnične šole
Kotlušček Jože	4. r. klas. gim.
Čaf Jože	1. r. klas. gim.
Volavc Ludvik	1. r. klas. gim.
Adamič Štefan	1. r. klas. gim.
Toman Matija	3. r. klas. gim.

Darila jim je izročil ravnatelj zavoda.

Učni zavodi, ki jih obiskujejo naši dijaki in še kaj...

Zelo je otežkočeno uspešno delo v konviktu, če so njegovi gojenci razkropljeni po vseh istoimenskih gimnazijah in prideljeni različnim oddelkom istih razredov. Da je delo pri inštrukcijah poenostavljeno in da so informacije olajšane, obiskujejo vsi naši gojenci-realci I. drž. realno gimnazijo v Vegovi ulici pri univerzi, vsi klasiki pa drž. klasično gimnazijo v Gajevi ulici. Obe gimnaziji slovi po vzorni urejenosti, strogosti in disciplini. Obenem so vsi gojenci istih razredov prideljeni istim oddelkom. Za to razumevanje smo ravnateljstvom obeh gimnazij iskreno hvaležni.

Manjše število gojencev je obiskovalo meščansko šolo na Prulah in še drugi so hodili na srednjo tehnično šolo in trgovsko akademijo. Uspeh slednjih je prav zadovoljiv.

Po modernem vzgojnem načinu, ki mu je don Bosko vtisnil svojstven pečat, hodijo naši gojenci v šolo in iz šole v skupinah po štirje ali pet; za vsako skupino je odgovoren voditelj, ki je določen izmed članov vsake skupine. Mesečno ali štirinajstdnevno se skupine menjavajo, vendar tako da tvorijo učenci istega razreda vedno svoje skupine. Te nadzoruje asistent.

Razredu je vsak mesec določen gospodar, ki vodi važnejše razredne informacije in je le tovariš med tovariši.

Vsak dijak vodi svoj dnevnik z naslovom „Ne pozabi“, kamor dnevno zapisuje novo stvarino in obveznosti za naslednje lekcije, svoje pozitivne in negativne rede, ocene nalog in vse, kar je v tesni zvezi z njegovim učenjem. To usposablja gojenca, da postane vesten ter z večjim zanimanjem in veseljem vrši svojo dolžnost.

Petje in godba v službi vzgoje

Glasba je neoporečno vzgojno sredstvo, ki so ga premnogi moderni vzgojitelji uporabljali z velikim uspehom. Zato je tudi v našem zavodu glasbeno življenje zelo razgibano.

Takoj v začetku šol. leta se osnuje mogočen pevski zbor. Ker imamo v istem zavodu bogoslovno semenišče, doseže združen pevski zbor do 120 pevcev: gg. bogoslovci

Učenci Glasb. Matice (dijaški oddelek)

in dijaki višjih razredov pojejo tenor in bas, medtem ko se soprani in altji rekrutirajo izmed dijakov iz nižjih razredov gimnazij. Bogoslovci imajo tudi lasten moški zbor.

Redne pevske vaje so trikrat na teden po pol ure, pred prazniki pa malo več. Letos smo naštudirali dve latinski maši in več različnih cerkvenih in svetnih pesmi. Izvajali smo tudi dve lepo uspeli opereti: trodejanko „Miklavž prihaja“ izpod peresa dr. Gržinčiča in operetizirano dramo „Z don Boskom soncu naproti“, s katero smo počastili 50 letnico don Boskove smrti v Ljubljani, Celju in Mariboru. Svoje nastope oddajamo večkrat po radiu.

Pred dvema letoma se je osnovala na našem zavodu podružnica Glasbene Matice izključno le za naše dijake. Vzornim in marljivim gojencem je s tem dana prilika, da se tudi v glasbi strokovno izobrazijo. V zavod prihajajo diplomirani profesorji drž. konservatorija oziroma Glasbene Matice in poučujejo dijake vijolino, klavir, čelo, kromatično in klavirsko harmoniko, harmonijo in druge predmete. Uspehi pri glasbenem študiju so prav lepi.

Glasbena Matica je zagrabila v jedru. Letni izpiti in produkcije pričajo o resnosti in pravi usmerjenosti dela. Gospodje profesorji, ki sestavljajo znani ljubljanski kvar-

fet, razumejo popolnoma mlado dušo dijaka in ji v glasbi kažejo še nepoznane lepote nadtvarnega sveta.

Za zabavo in razvedrilo se je osnoval letos poseben mali orkester, pri katerem je vsak inštrument našel varno zavetje. Posebno visokih umetniških teženj naš „jazz“ ni imel, zato je bil toliko bolj simpatičen.

Ne morem mimo ljudskega, posebno ljudsko-cerkvenega petja, ki ga gojimo z veliko ljubeznijo. Vsaka nedeljska maša ob pol 10. je koncert ljudske cerkvene pesmi. Ko se v sveži pesmi razpoje in razneži 200 mladih, toplih duš, ki dihaajo ljubezen do lepote, čutijo z besedilom pesmi in s pesmijo molijo, se ti zdi, da si zaplaval nad oblake prav pred božji prestol, kjer ne čutiš več zemeljskih spon, le pesem te še ziblje v opojnosti in nadnaravni sreči. Recite kar hočete, narodna pesem je srcu najbližja in posreduje največ iskrenih in najintimnejših doživetij.

V istem zavodu — le v drugih prostorih — se zbira 200 do 300 zunanje mladine. To je naš „Oratorij“ — mladinski dom — dečki in

Za veselo razpoloženje.

Naj še omenim, da imajo tudi gg. bogoslovci svoj orkester. Čehi in Slovaki so dobri goslači; Slovenci primejo za trompeto in klarinet, pa ti zazveni, da je veselje.

Tako z bogoslovci kakor z oratorijem ne pridemo skupaj, vendar pa so naši prazniki rezultante vseh treh skupin, zato nudijo toliko več užitka in veselja.

Naši profesorji glasbe

fantje iz okolice, ki imajo v zavodu svoje organizacije, svoje prostore in zabavišča, svoj športni klub „Korotan“ in svoj godbo, ki šteje nad 30 godbenikov. Lepo jih je videti, ko korakajo v mornarski uniformi, sami mladi fantje, in igrajo koračnice in venčke, ki pa vsi zvenijo tako veselo, kot je vesela njihova mladost.

Pevski zbor v preteklem šolskem letu

Imenik gojencev Glasbene Matice.

Vijolina

I. razred

Bitenc Franci
Senica Rado
Starešinič Niko

II. razred

Breznik Alojzij
Cvikl Marjan
Kržič Janko

III. razred

Hvala Mirko
Kompore Anton
Medvešček Drago
Toman Matija

Violoncelo

I. razred

Žibert Alojzij

Klavir

I. razred

Breznik Alojzij
Klemenčič Rudi
Kompore Anton
Kos Bogdan
Murn Jože
Pograjc Marjan
Stiene Albert

II. razred

Kos Janez
Pešec Janez

Kromatična harmonika

III. razred

Šribar Tugomer

Klavirska harmonika

Podreberšek Marjan, priv.
Sadavec Janko „

Statistika uspehov na Glasbeni Matici.

Predmet	Razred	Učencev	Odlično	Prav dobro	Dobro	Slabo
Vijolina	I.	3	1	2	—	—
	II.	3	1	2	—	—
	III.	4	2	2	—	—
Klavir	I.	8	5	2	1	—
	II.	2	1	—	1	—
Violončelo	I.	1	1	—	—	—
Kromatična harmonika	II.	1	—	—	1	—
	Privatista	2	—	—	—	—
SKUPAJ	Po številu	22+2	11	8	3	—
	V odstotkih	—	50	36,3	13,4	—

*Skupina iz operete
„Z don Boskom soncu naproti“*

Verske družbe in njih pomen

V vsakem salezijanskem zavodu se gojenci že v začetku šolskega leta porazdelijo v različne družbice — verske organizacije, ki jih je zamislil sam don Bosko, da se mlada fantovska srca vnemajo za lepe ideale. Don Bosko, ki je videl v dno duše svojih gojencev, je pač dobro vedel, kako velikega pomena so za vzgojo mladeniške duše verske organizacije, kjer imajo člani priliko, da se vadijo v nastopih, deklamacijah, recitacijah in debatah. Pri tedenskih sestankih, ki jih vodijo člani sami, se navdušujejo za lepo, krepostno življenje. Med seboj se pomenijo pri slučajnostih, kaj bi bilo treba popraviti, da bo življenje v zavodu prijetnejše in udobnejše. V ta namen si določajo tedensko vodilo. Vse družbe kar tekmujejo med seboj. Posebno navdušenje vlada ob praznikih in v mesecu majniku. Takrat se vname res huda borba, katera družba bo bolje in lepše proslavila Marijo.

Posebno navdušeno in požrtvovalno delujejo mali misijonarji; to so člani različnih družb, zbrani v misijonskem odseku. Dopisujejo si s salezijanskimi misijonarji, ki jim prav radi poročajo svoje misijonske doživljaje. Najzanimivejše pismo je bilo poročilo salezijanskih kitajskih gojencev iz Junanfuja. Pisano je v pristni kitajščini. Misijonar g. Majcen je poslal prevod pisma, sicer ne bi mogli razumeti teh čudnih kitajskih kvak.

Da dobijo člani vsaj nekaj pojma o misijonskih težavah, imajo enkrat na mesec predavanje s skioptičnimi slikami.

Na praznik Marijinega oznanjenja so vse verske družbice slavile najlepši dan; saj je bilo v vsako družbico sprejetih lepo število kandidatov. Sprejem sta izvršila slovesno v cerkvi ravnatelj zavoda in katehet.

Pred božičnimi in velikonočnimi prazniki je bil skupni sestanek vseh družbic s kratko akademijo. Odborniki so dali članom navodila za počitnice in don Boskovo priporočilo o razširjanju dobrega tiska.

Na cvetno nedeljo so vse družbice priredile tekmo iz ministriranja in katekizma kot pripravo za ministrantski kongres. Vsak tekmovalec je dobil kako nagrado. Zmagovalci so si po vrsti izbirali nagrade. Prvo je dobil dijak Zinger Vladko, drugo Ločar Stanko, tretjo Tepeš Anton, nato Podlogar, Žoekš, Stariha, Bukovnik, Borštnik, Oblak, Verdelj, Petek, Medvešček Dušan, Primc, Prettner, Izlar, Murnik, Božič, Kovač Marijan, Medvešček Drago.

V zavodu smo imeli tri družbe: Marijino kongregacijo, družbo presv. Rešnjega Telesa in sv. Alojzija ter misijonski odsek.

Iz statistike je razvidno, da sta dve tretjini gojencev delovali v družbicah.

Družba presv. R. T. je štela 24 članov in 31 kandidatov. Vodili so jo: Kos Bogdan kot predsednik, Berlec Anton kot tajnik in Klemenčič Rudi kot blagajnik.

V družbi sv. Alojzija je bilo 16 članov in 18 kandidatov. Predsedoval ji je Verdelj Ivan, tajnik je bil Zajc Anton, blagajnik pa Kotlušček Jože. Kongregacija Marije Pomočnice je bila razdeljena na dva odseka: kongregacija nižješolcev je štela 10 članov in 13 kandidatov in tej so načelovali: Štrifof Franjo — predsednik, Kogej Miloš — tajnik, Zibert Alojzij — blagajnik. Kongregacija višješolcev pa je štela 12 članov in 6 kandidatov. Predsedoval ji je Gregorič Alojzij, tajnik je bil Kompare Anton, blagajnik pa Kos Janez. — V misijonskem odseku je bilo 54 gojencev. Vodil ga je predsednik Podlogar Cvetko, tajniške posle pa je opravljal Zajc Anton.

Član družbe sv. Alojzija

Dijaški krožek

Na prvi strani zapisnika Dijaškega krožka berem kot uvodno besedo naslednje:

„Dalje časa smo čutili potrebo, da se v našem konviktu osnuje krožek, v katerem bi mogli dobri in nadarjeni dijaki razvijati vse svoje mlade sile in izpopolnjevati izobrazbo, katero jim nudi šola. Kongregacija in verske družbe jih usmerjajo versko, Dijaški krožek pa naj bi jih usmerjal intelektualno, socialno in praktično.“

„Namen Dijaškega krožka je: Razvoj vseh duševnih zmožnosti mladih dijakov; dopolnilo tega, kar daje šola le v zasnovi; priprava na praktično življenje in na vsestransko udejstvovanje.“

„Zato goji Dijaški krožek v glavnem panoge: literaturo, dramatiko, glasbo, sociologijo in šolo značaja. Ne izključuje pa še drugih programov, ki so v skladu z njegovim namenom.“

„Krožek je odprt le onim dijakom, ki vestno in z uspehom vršijo svoje šolske dolžnosti in so po svojem olikanem in značajnem vedenju vzor drugim dijakom.“

Po teh smernicah deluje Dijaški krožek že štiri leta, to je od l. 1934., ko je bil ustanovljen. Številni literarni večeri, ki so osvetljevali in izobraževali, budili in gojili ljubezen do domačega slovstva in zanimanje za naše pisano narodno blago; pogosti zabavni večeri, ki so izvabili mnogo smeha in ustvarili mnogo dobre volje: vse to je sad

Dijaškega krožka, sad, ki so ga okušali tudi oni, ki niso bili v krožku včlanjeni.

Člani sami pa so se brusili in pilili v raznih predavanjih, kratkih dramatičnih prizorih, ki so jih deloma tudi sami pisali in izvajali pri sestankih in bili podvrženi ostrim in neizprosni kritiki tovarišev.

V krožku smo se učili vzornega deklamiranja in brezhibnega izražanja in podajanja lastnih in tujih misli; v krožku se je porodilo mnogo lepih zamisli, ki so največkrat topla ogrete dozorele v sad.

Vsaka dobra stvar pa mora skozi ogenj preizkušnje. Tako je tudi naš krožek prestal mnogo zunanjih in notranjih bojev. A ker se zaveda svojih visokih nalog in gleda svetle cilje, bo še dalje živel in vršil svoje vzvišeno poslanstvo v našem konviktu.

Član.

Knjižnica

Najmogočnejše sredstvo za razširjanje vsakovrstnih misli in idej je danes ravno tisk. Kdor ne mara za tiskano besedo, se ne more šteti med izobražence. Zato današnji svet, tako preprosti kakor gosposki, kar na debelo požira knjige in časopise.

Ravno v tem pa tiči velika nevarnost. Mlad, neizkušen človek se sam zlepa ne znajde v toliki tiskovni povodnji in zato bere, kar mu pač pride pod roko, dobro in slabo.

Knjiga je kakor prijatelj. Če je slaba, te zводи v najostudnejše močvare, kjer ugasnejo tudi najlepši upi; če je pa dobra, te vodi po svetlih potih, razodeva ti neslutene skrivnosti, razkriva neznane svetove, razsvetljuje razum, krepi voljo, plemeniti srce...

V ta namen posluje v zavodu precej obširna knjižnica, ki obsega nekaj nad 8600 knjig. Pod strokovnim vodstvom knjižničarja so tu vsakomur na razpolago primerne in potrebne knjige, ki služijo bodisi za izobrazbo bodisi za razvedrilo. Pri tem pa se seveda pazi zlasti na to, da branje knjig ne ovira napredka v šoli.

Ker je leposlovni oddelek še nekoliko skromen, smo za vsak knjižni dar, bodisi v takšni ali drugačni obliki, iskreno hvaležni.

Naše dvorišče

Don Bosko je zahteval, da se njegovi gojenci med odmorom veselo zabavajo. Kdor se pridno uči, nujno potrebuje, da se med odmori raztrese in razgiblje, sicer bo matematika v učilnici še bolj okorna, latinščina še bolj trda. Stoječa voda se usmrači: dečki, ki se po dvorišču vlačijo kot sence in iščejo skrivnih kotov ter izbranih mrkih tovarišev, niso dobri. Skoraj vedno so dijaki, ki so na dvorišču mrtvi in komodni, tudi pri učenju leni.

Veseli odmori na ledu in snegu.

Zato je naše dvorišče razgibano; na njem ni ne stolov ne klopic. Pred našim zavodom je eno manjše in drugo veliko športno igrišče. Med gornjim in spodnjim delom zavoda je prav tako lepo zabavišče z velikim hodnikom, ki ves zaživi ob deževnih dnevih. Na igrišču vidiš tri ali štiri mreže za odbojko, ki smo jo med letom pridno igrali. Pri igrah, kot so orožniki, strupena žoga, šviža švaga in žoga ob steno, je lahko vsakdo našel prijetno zabavo. Na športnem igrišču smo smeli le ob ponedeljkih, sredah in petkih igrati nogomet in sicer le med opoldanskim odmorom; pravijo namreč, da nogomet dijaka preveč prevzame in raztrese. Če sta ti ob konferenci zlezla v dijaško knjižico po smoli ali brez smole dva opomina, si bil „eo ipso“ ob-

sojen na „post“ od nogometa; lahko si pa tedaj sodeloval pri drugih zabavah.

V zimskem času pa je na Rakovniku kar idealno. Par korakov od zavoda ležita dva velika bajerja liki dve jezer-

Sladki kostanj je že zrel

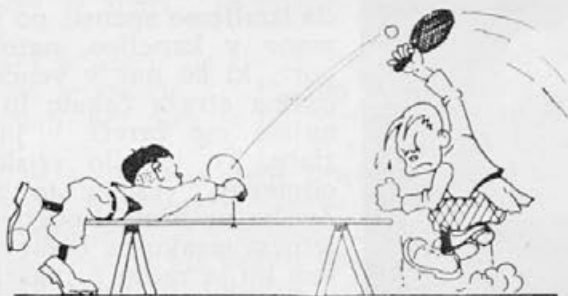
ci, ki po zimi čez in čez zamrzneta. Tik za zavodom pa že z drugim korakom stopiš na bele smuške terene. Kako prijetni so bili odmori pozimi! Na ledu in na snegu — z drsalkami, s sanmi, s smučmi, včasih po podplatih in ne enkrat celo po hlačah. To je bilo življenje v beli naravi. Saj nam je zima letos privoščila nekaj snega in kar dva debela meseca kot steklo gladkega ledu.

Naša telovadnica je dobila letos čisto nov, najmodernejši telovadni drog. V telovadnici so tudi tri ali štiri table-tenis mize, ki jih je nabavil deloma dijaški krožek za svoje člane, deloma pa gospod ekonom. Ob deževnih dneh so bele žogice veselo odskakovale od zelenih miz.

Čas za igro je strogo odmerjen in zato nam je tem bolj dragocen. Jaz, na primer, hodim zjutraj v šolo. Od-mora imam popoldne po obedu tričetrt ure; ob malici pičle pol ure; med tem časom gledam, da pospravim tečni kruhek, ki sem ga dobil za malico. Po večerji pa je približno četrt ure prostega časa, ker je spanje dragoceno in je treba drugi dan zgodaj vstati. Če k temu pristavim še pot v šolo in iz šole, je kar dovolj svežega božjega zraka za mlada pljuča. Ob dnevih, ko ni šole, nam naši gospodje rekreacijo nekoliko podaljšajo.

Take so forej bile naše zabave. Kdor je priden in se zaveda, da je opravil svojo dolžnost v šoli in v učilnici, najde v urejeni zabavi vso svojo mladost.

Še to naj omenim: vsi naši predstojniki igrajo z nami. Saj so gg. asistenti prvi, ki organizirajo igre. Pravijo, da je tudi don Bosko z gojenci vedno igral. Gospod ravnatelj je letos posebno rad igral z nami orožnike, gospodu katehetu je bila ljubša šviža švaga in žoga ob steno, g. svetnik je gojil z nami vse športne panoge od nogometa preko table-tenisa do drsanja in smučanja; celo g. prefekta smo včasih potegnili od dolgočasnih računov k veseli igri. Pri igri smo se čutili med predstojniki kakor bratje med brati. A ko je zvonček zahteval konec zabave, sem dobro vedel, da sem jaz podložnik, in oni gospod, ki je prej z menoj igral, je moj predstojnik.

Počitniška kolonija

„V Gorenjsko oziram se skalnato stran...“ Kako ne bi! Kdor je čutil med letom vso težo latinske in grške slovnice, vso suhoparnost geometrije in algebre, se najrajši razvedri kje v okrilju očaka Triglava, kjer pozabi na trud in znoj.

V osrčju lepe Gorenjske, tri četrt ure od Trziča, na vznožju Dobrče, sredi smrekovega gozdiča leži „Bajta“, počitniški dom salezijanskih bogoslovcev. Krasni so odtod razgledi po vsej Gorenjski in najidealnejše izletno oporišče. Ker gg. bogoslovci prihajajo semkaj šele mesca julija, se za junij mi prilizjeno usidrmo v tem gorenjskem rajju.

Bajtarji smo se imenovali. 27 junakov nas je bilo. Živelii smo kot kralji sredi planin.

Glas pozavne je zarezal v sveži jutranji zrak. Skočili smo s prijetnih ležišč, hiteli na dvorišče po prvo toploto sonca, po prvo svežost zraka, ki smo ga pri jutranji telovadbi v krepkih požirkih zajemali v zdrava pljuča. In potem pod mrzlo vodico, da izmijemo spanec, po čudežno mano v kapelico, nato pa na gore, ki so nas v vencu kakor častna straža čakale in se ponujale vse žareče v jutranjem zlatu. To je bilo vriskanja in odmevov, veselja in smehov. Zvečer pa bratski pogovor v prijetnem mraku na balkonu, medtem ko je radio prinašal novice iz Ljubljane in sveta.

Vsak dan nove gore, novi kraji, novi biseri naše zemlje, v vsakem se sonce drugače zrcali.

Ako bi vam v slikah hoteli pokazati vse naše življenje, bi bilo „Poročilo“ premajhno. Ne smemo zamolčati, da smo imeli svojevrstno godbo s trobili in brenkali, pihali in tolkali, kjer je tudi vsak škap in metla, pokrov in lonec imel čast, da je nastopal kot blagodoneče glasbilo. Le pogledjte nas!

In ko je truda polno leto zopet mimo in zorijo sadovi naših znojev, gremo iskat še novih krajev in planin iz naše Bajte po vsej lepi Gorenjski.

Tovarišu v spomin.

† Janez Bulovec

„Janez je umrl,“ je nekdo zašepetal. „Telegram iz Ljubljane.“

„Janez je umrl,“ je šlo skoraj neslišno od ust do ust. Razigranost je zamrla... „Fantje, molimo zanj.“ — Molili smo in jokali, ker nam je bil najdražji. Vodil je naše zabave, naše veselje, naše petje in smeh. Še v Celje je šel z nami, da bi še drugim delil smeha in veselja. Potem je legel in trpel tri dolge mesce — in hrepenel po zdravju. Vsako nedeljo si slišal v zavodu: „Gremo obiskat Janeza.“ Tudi v trpljenju je bil vedno vesel in nam je iz postelje bolesti delil smeh in dobroto. — Marijo je ljubil; on je vedno začenjajl Njeno pesem, mi nadaljevali. Danes ga ni več med nami. Gotovo danes poje Mariji v nebesih vse lepšo pesem.

Bil nam je najdražji naš Janez, zato molimo zanj!

Majniški izlet na morje

V naravi je maj, v srcu polno želja. Ko je okoli tebe vse zeleno, ko se v gajih oglašča sveža pesem pomladi, tedaj te neka skrivnostna sila vleče v to ljubo pomlad. Zahrepeneli smo po ekskurzijah in izletu, ki nam ga je zavodova tradicija obetala. Kam? Misli nas vseh so bile osredotočene okoli veselega izletnega dne. Polovica majnika je že mimo, a o izletu ne duha ne sluha. Nekateri — bolj vajeni — so pogodrnjali, drugi so se ob toliki ravnodušnosti predstojnikov skoraj jezili in spet drugi so podvomili, če bo sploh kaj. Pa je bilo.

V drugi polovici majnika se je šepetalo skoraj skrivnostno boječe o Trstu in o morju, pa celo o sončni Goriški si tu in tam slišal. Nekega večera po večerni molitvi pa je stopil pred nas gospod ravnatelj in je z nekam slovesno veselim obrazom proglasil za dan izleta 26. maj in sicer po progi, o kateri bi si niti sanjati ne upali: Ljubljana — Sv. gora — Gorica — Trst — morje! In to ne v suženjskih vlakih, pač pa v udobnih najmodernejših avtobusih. Tisto noč se je skoro vsak vozil po sončni Goriški in sinjem Jadranu, seveda le v sanjah.

Do izleta je še 15 dni. Z veseljem smo se odzvali vabilu k tekmi iz pridnosti, ki so jo organizirali naši go-

*„Ma! postojmo, ma!
zapojmo...“*

*„Krasna si, bistra hči
planin“*

V miramarskem parku

spodje: 15 dni pred izletom se je treba učiti z vzorno marljivostjo. Vsak dan si lahko dosegel 5 točk. Kdor bi do izletnega dne ne dosegel v vsoti svojih točk številke 43, bi ne smel z nami. Nič čudnega, da smo bili v tem času zelo pridni in jih je precej izmed nas doseglo maksimalno številko 70, za katero so bile obljubljeni nagrade, ki smo jih izžrebali na koncu leta.

Še en oblaček se je prikazal na modrem nebu naših

*Med goriškimi
gg. salezijanci
in dijaki*

upov in nad. Zadnji dan pred izletom pride g. ravnatelj od italijanskega konzulata s čudno, obupno novico: prepustnice, ki so nam bile dovoljene za prehod čez mejo, so ukinjene. Treba je skupnega potnega lista. To ne bo mogoče. Dovoljenje za potni list smo sicer že imeli od ministrstva, a je toliko drugih težav, ki zahtevajo vsaj pet dni, da jih premagamo. Bilo je mučno. „Nič, nalašč gremo!“ G. svetnik je odprl foto-atelje in obraz za obrazom se je vrstil v njegovi filmski kameri: eno samo popoldne je bilo izvršenih nad 300 slik — za vsakega po dve — in ob 7. zvečer sta ležala na mizi g. ravnatelja dva kompletna potna lista z 170 obrazi. Sila kola lomi!

Legli smo spat. Že ob treh je zaškripala v spalnici harmonika „Diži, diži se...“ V prvem hipu začudeni, a takoj nato že smejoči se obrazi so bili namah izpod odeje. Kratka jutranja molitev v cerkvi, tečen zajtrk in že smo stopali v štiri krasne avtobuse.

Motorji so zabrneli. Čmerikava luna je sramežljivo kukala z neba, ko smo drveli po Dolenjski cesti mimo spečih hiš dalje in dalje proti jugu. „Joj, da nam le vreme ne bi načajalo,“ je zavzdihnil ta in oni. Pa nam ni! Kot za stavo so brzeli naši avtobusi po vrhniških serpentinah. Na meji. Nekateri blede obrazi so pričali, da jim vožnja ne stori dobro. Po kratkem pregledu smo zopet sedli in kakor blisk je šlo po stari rimski cesti mimo Ajdovščine do starodavne Vipave in dalje proti sončni Gorici. Z obeh strani ceste so na pozdravljale češnje in zapeljivo vabile.

Gorica! — Na pol podrti domovi še danes pričajo o strašnih dneh vojnih grozot, ki so jih preživeli naši fantje ob soški fronti. V senčnem kostanjevem drevoredu se ustavimo. Via Don Bosco — salezijanski zavod. Glasen „eia“ in „eviva“ nam zazveni naprofi. Izstopimo. Velika skupina mladih fantov dijakov s črnimi gospodi nas pozdravlja: „Benvenuti, dobrodošli!“ Poglej no, Janez, saj smo doma, kakor med brati. Pročelje zavoda lepo okrašeno, v ovenčani dvorani nas čaka prijeten zajtrk, gostoljubnost in prijaznost, kakor med brati.

Čez pol ure smo že drveli mimo ponosnega Solkankega mostu navkreber po strmem hribu Svete gore. Izstopili smo. Saj smo romarji, ki romajo k naši Mariji, da nam obvaruje brate in naše svete kraje, ki jih je močila naša kri in jih namaka brdka Soča, ta krasna hči planin. Krasen je ta naš svet. Globoko v dnu sinja voda, kot velika solza, ki je stekla po velih licih Svete gore, in drugih hribov, ki še danes v izdolbenih brazgotinah hranijo spomine težkih dni. Bron iz svetogorskega zvonika se oglasi in nas spremlja k Mariji.

Gospod ravnatelj je pristopil k oltarju za sveto daritev. Slovenska pesem je zadonela iz naših mladih prsi. Še Marija na oltarju se je nasmehljala ob znani ji „Lepa si, lepa...“ Vem, da nisem bil edini, ki sem prosil: „Daj, Marija, da boš kmalu zopet naša!“

Čez dobro uro smo sedeli za gostoljubnimi mizami v salezijanskem zavodu v Gorici. „Pastašiuata“ nam je dobro teknila. Gojenci gimnazijci so nam zapeli v pozdrav, na kar smo seveda odgovorili s tako, kakršno znamo le Slovenci.

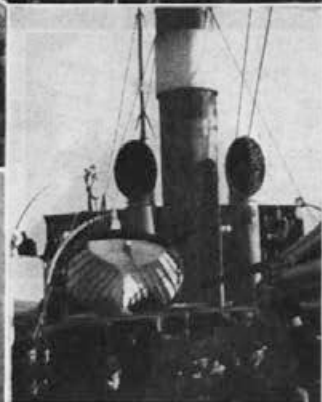
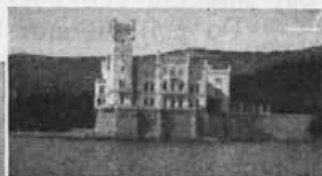
Toplo smo se zahvalili dobrim gospodom in prijaznim goriškim tovarišem in veselo oddrveli. Po širokih cestah, ki nosijo pečat najmodernejše tehnike, so varno brzeli naši vozovi. Mimo hriba Sv. Mihaela po novi cesti, ki je vsa okrašena s cipresami, kakor da se pelješ skozi veliko pokopališče. Avtomobili so vozili počasneje. Doberdob, slovenskih fantov grob... Otožno, mrko jezero. Kar molčali smo in trpeli...

Thalatta, thalatta! Kot bi se zbudili iz težkih sanj! Pred nami je sinje morje in beli čolni se kakor labodi zibljejo po njem. Široka bela cesta nas pelje tik ob njem. In tu Miramar, ta bajni, skrivnostni grad, ki se ogleduje v blestečih valovih.

Avtobusi so obstali pred mogočnimi predori ob miramarskem parku. Stopimo v park. Kolika krasota! Umetno izoblikovano grmičevje, tisoč barvne gredice, orjaško drevje in palme, vse v razkošni, bohofni rasti južne pomladi. In peneči se valovi se zağanjajo ob beli grad, poovarjajo

se s šumečim drevjem in ti pripovedujejo pravljичne zgodbe iz davnine... Tisti, ki so imeli foto aparate, so hoteli vsaj del te lepote ujeti in odnesti na svojih filmih.

Mudilo se je naprej. Še smo bili z mislijo v Miramaru, kar se znajdemo že v tržaškem pristanišču sredi ve-

*„Diadora“ nas je vozila
Obisk pri „Princesi Olgi“
Sončni zahod v tržaški luki*

*Beli grad Miramar
Na krovu „Diadore“
Gelati per cinquanta...*

selih tržaških salezijanskih gojenčev in gospodov, ki nas pozdravljajo v italijanskem in slovenskem jeziku. Tovariš Breznik Lojze, šestošolec, se je iskreno zahvalil v imenu nas vseh za bratski sprejem. Vzklikov „eia“, „živeli“, „evviva“, „benvenuti“ kar ni bilo konca. Vsi ti vzkliki pa so se kmalu spremenili v pesem, ki je donela po vsej luki, ko

smo se vkrcali na parnik „Diadora“, da nas popelje na sinje morje. To je bilo veselja! Dolgo nam bo ostal v spominu prijazni don Mario, ki je na ladji organiziral celo tombolo in nas zabaval na vse načine. Tudi sladodarju se je široko raztegnil rejeni obraz ob izbornem „kšeftu“. Saj smo mu velikansko posodo do dna izpraznili.

Po prijetni morski vožnji smo si ogledali znameniti tržaški akvarij, kjer smo občudovali bogastvo morskega življenja. V luki je stala ladja „Princesa Olga“, ki je po velikosti druga jugoslovanska ladja. Naša pesem nam je odprla vsa vrata in vse kabine, ki se nam prej kar niso hotele odpreti. V osebi g. podkapetana smo dobili najboljšega vodnika in inštruktorja, ki nam je vse natančno pokazal in razložil, kakor je treba takim radovednežem.

*Ko bomo mi, mornarji,
po tvojih vodah pluli,
ko sinje ti valove
s kvrjo bomo krstili,
boš, Jadran, zopet naš...*

Odrzeli smo v salezijanski oratorij, kjer nas je sprejela krasna godba salezijanskih gojencev, ki šteje kar 90 godbenikov. Okrepčali smo se ob dobrem pivu, svežih šabesah in sladkem chiantiju. Zato je naša pesem v slovo tako zvenela, da nas dobri Tržačani kar niso hoteli pustiti domov. Bili so tako navdušeni, da so nas objemali od veselja. „Arrivederci“, „na svidenje“... smo se tudi mi ginjeni poslavljali od Trsta. Naši vozovi so drveli po razsvetljenih ulicah; morje je bilo vse v lučkah, med katerimi se je, kakor koklja med piščeti, vrtel mogočni svetilnik in vabil po morju vozeče v varni pristan.

Po poti smo v udobnih avtobusih dremali in sanjali... Ko smo se ustavili pred rakovniško cerkvijo, je bila ura pol 1 zjutraj.

Navodila za novo šolsko leto

Vsi stari gojenci, ki se želijo prihodnje leto vrniti v konvikt, naj se prijavijo najkasneje do 1. avgusta. Od tedaj naprej bo namreč ravnateljstvo definitivno reševalo prošnje za sprejem. Če bi se kdo pravočasno ne priglasil, zasede njegovo mesto nov gojenec.

Najkasneje do 25. avgusta pošljite vse listine, ki so potrebne za vpis na gimnazijo:

1. Zadnje šolsko spričevalo.
2. Potrdilo o velikosti neposrednih davkov (ki vam ga mora na novo izdati finančna oblast in mora biti kolkovano z 20 din; lansko potrdilo ni veljavno).
3. Krstni list.

Gojencev, ki bi omenjenih listin ne poslali pravočasno, zavod ne bo vpisoval.

Dijaki, ki imajo popravni izpit, vložijo sami prošnjo direktno na gimnazijo in ne potom zavoda. V zavod naj pridejo le za dan izpita in se takoj po opravljenem izpitu vrnejo zopet domov do pričetka šolskega pouka.

O dnevu vrnitve v zavod vas bomo še pravočasno obvestili.

Z vzornim vedenjem med počitnicami in z vestnim izvrševanjem verskih in drugih dolžnosti pokažite, da ste gojenci don Boskovega zavoda. Ogibajte se skrbno vsake slabe družbe, da ohranite čisto in veselo srce. In ko bodo počitnice mimo, na veselo svidenje!

V S E B I N A

Naš konvikt	3
Predstojniki konvikta	4
Inštruktorji	4
Dnevni red	5
Letopis	6
Število dijakov	10
Statistika gojencev po uspehu v šoli	11
Uspeh pri nižjem tečajnem izpitu	12
Seznam gojencev po uspehu v šoli	13
Skupinska razdelitev gojencev po vedenju	14
Skupinska razdelitev gojencev po pridnosti	15
Pohvaljeni in nagrajeni	16
Učni zavodi, ki jih obiskujejo naši dijaki	17
Petje in godba v službi vzgoje	18
Imenik gojencev Glasbene Matice	20
Statistika uspehov na Glasbeni Matici	21
Verske družbe in njih pomen	22
Dijaški krožek	23
Knjižnica	24
Naše dvorišče	25
Počitniška kolonija	28
Tovarišu v spomin	29
Majniški izlet na morje	30
Navodila za novo šolsko leto	35

